

1 DE MAIG

HEM DE TORNAR A SORTIR AL CARRER!

Les classes populars catalanes vivim actualment en una cruïlla.

Actualment, les decisions empresarials cada vegada es prenen més lluny dels centres de treball.

En paral·lel, s'ha produït un allunyament de les decisions polítiques dels ciutadans facilitant així el traspàs del poder polític de les institucions públiques al poder econòmic. Així, el poder financer mena l'econòmic i, aquest, mena el poder polític.

La crisi sistèmica en la que estem immersos treu a la llum les misèries del capitalisme, però lluny de tocar-lo de mort, aquest s'està rearmant.

→ Els poderosos (banquers i grans empresaris) estan aprofitant la conjuntura econòmica, política i social per introduir canvis estructurals:

→ A nivell socioeconòmic es fan reformes laborals que generen més atur i precarietat amb l'objectiu de rebaixar els salaris i mantenir així els beneficis empresarials de les grans multinacionals davant la davallada de la demanda, i alhora fent invisible el treball domèstic i de cures que recau sobre les dones

→ A nivell polític han transformat la "democràcia formal" en deuteocràcia, segrestant les institucions polítiques que ara tenen com a màxima prioritat el pagament d'interessos i deute a les entitats financeres, per damunt de garantir un nivell mínim de benestar per a les persones

→ A nivell social retallen els drets i serveis públics amb l'objectiu de privatitzar-los convertint els benefici privats en el centre de l'economia i desplaçant les necessitats bàsiques de les persones a un segon terme

Aquesta és la cruïlla en la que ens trobem les classes populars catalanes. O resignar-nos a la precarització de les nostres vides i la de les generacions que estan per venir o fer alguna cosa per a que la situació canviï, per a fer de la crisi una veritable oportunitat de canvi.

Si la crisi és sistèmica i afecta a tots els àmbits, el canvi també ha d'afectar a tots els nivells, ha de suposar un canvi de sistema, la fi del capitalisme.

El primer pas d'aquest canvi necessari s'ha de fer a nivell social. Hem de recuperar el sentiment de classe, el sentiment de poble fomentar la mobilització com a instrument de les classes populars per defensar i conquerir drets. La indignació expressada en múltiples colors al carrer i les fites que es van aconseguint són l'expressió que el canvi ha començat.

També s'ha d'actuar a nivell polític, retornant el poder de decisió al poble, eliminant la corrupció, forana o nostrada, i acabant amb la dictadura financera de la troika. El procés d'alliberament nacional dels Països Catalans obre una oportunitat pel canvi social. La independència serà una primera palanca per a la construcció d'un nou model social basat en la justícia i la igualtat

Finalment, hem d'apropar les decisions empresarials als centres de treball mitjançant fórmules cooperatives, i garantint la titularitat pública dels bens estratègics i la gestió pública dels instruments d'exercici dels drets socials, per garantir-ne l'accés en condicions d'igualtat.

→ Quan ens fan fora de la feina ens deixen al carrer

→ Quan ens desnonen ens deixen al carrer

→ Quan no ens deixen entrar a la universitat per no poder-la pagar, ens deixen al carrer.

→ Quan no podem pagar un llit d'hospital, ens deixen al carrer

→ I en la majoria d'aquests casos, la feina necessària per sobreviure recau sobre les llars i sobre les dones

És des al carrer i des de les llars, doncs, on haurem de recuperar els drets que ens furten i que vam conquerir, precisament, al carrer. És per això que la CUP fa una crida a tornar a sortir al carrer aquest 1 de maig on, més que mai, tots els colors de la lluita han de confluïr, i tornar a sortir les vegades que calguin per construir una societat justa en una terra lliure.

**Combatem la dictadura dels mercats i del capital!
Repartim els treballs i la riquesa!**

**Lluitem per la plena sobirania dels Països Catalans
i per la independència com a instrument per a conquerir-la**

